Ἐπιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΜΑ

«ΤΟΝ ΟΡΘΡΟ ΜΙΑ ΚΑΜΠΑΝΑ χαρμόσυνα χτυπᾶ...». — Ὁ στίχος τοῦ Ἰωάννου Πολέμη γιὰ τὸ Χριστουγεννιάτικο ὄρθρο δύσκολα μιὰ γίνεται βίωμα γιορταστικὸ γιὰ τοὺς πολλούς.— Ἀφοῦ τὸ ξενύχτι τοῦ ρεβεγιὸν θὰ ἔχει οὰν συνέπεια νὰ τοὺς κρατήσει στὸ κρεβάτι μέχρι τὴν ὥρα ποὺ θἄχουν πάψει νὰ χτυποῦν οἱ καμπάνες. ★ ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ ΟΜΩΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ καὶ οἱ ἄλλοι ποὺ θὰ πάροῦν λίαν πρωΐ τὸ δρόμο γιὰ τὶς φωτόλουστες ἐκκλησίες. — Ἐκτὸς ὅμως ἀπ' αὐτούς, τὶς Χριστουγεννιάτικες καμπάνες θἄχουν τὴν εὐτυχία νὰ τὶς ἀπολαύσουν καὶ οἱ κυνηγοί. —Ποὺ θὰ ἐξορμήσουν πρὶν χαράξει, προσδοκώντας καὶ μεζὲ ἀπὸ τσιχλοκότσυφα ἢ μπεκάτσες ποὺ εἶναι πολὺ νοστιμότερα ἀπ' τὴ γαλοπούλα ★ ΑΛΛΑ ΒΕΒΑΙΑ ΠΙΟ ΚΑΛΟΤΥΧΟΙ ὅσοι γιωταχίδες πῆραν τὸ δρόμο γιὰ νὰ ξαναζήσουν τὰ παιδικὰ τους Χριστούγεννα στὰ χωριά τους. — Σ' αὐτοὺς τοὺς τελευταίους εὐχόμαστε σῶα καὶ ἀσφαλῆ ἐπιστροφή.

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Ἕνα ματσάκι σμέρτα

ΤΣΙΓΓΟΥΝΑΡΟΣ στὸ θαθμὸ ποὺ μπορεῖ νὰ εἶναι ἕνας λεφτᾶς «ποὺ ξεκίνησε ἀπὸ τὸ μηδέν» ὁ διὰ τοῦτο ἀξιοσέβαστος μπάρμπα Σωτήρης γίνεται γιὰ μιὰ μόνο φορὰ τὸ χρόνο καὶ γιὰ μιὰ συγκεκριμένη περίπτωση γαλαντόμος σὲ ἐπίπεδα... σκανδαλισμοῦ συγγενῶν, φίλων καὶ γνωστῶν. Μιὰ φορὰ τὸ χρόνο παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων (ὅπως σήμερα, καλὴ ὥρα) ποὺ οἱ πιτσιρίκοι «ὄρθρου βαθέως» χτυπᾶνε τὶς πόρτες γιὰ νὰ προσφέρουν τὸ ματσάκι μὲ τὰ σμέρτα κατὰ τὸ ἔθιμο. Τούτη ἡ γενναιόδωρη προσήλωση τοῦ σπαγγοραμμένου γέροντα στὸ Χριστουγεννιάτικο ἔθιμο, ἀποτελεῖ κρόνια τώρα ἕνα μυστήριο, ποὺ καθὼς δὲν μπόρεσαν νὰ βροῦν τὴν ἐξήγησή του, τὸ βάφτισαν «παραξενιά», «πετριά» καὶ πάει λέγοντας...

Ἔτσι τὸ σπίτι τοῦ μπάρμπα Σωτήρη εἶναι ἀνέκαθεν τὸ πιὸ δημοφιλὲς γιὰ τοὺς πιτσιρίκους τῆς περιοχῆς, ἀλλὰ καὶ γιὰ ἀοκατοὺς μεγαλύτερους ποὺ ξέρουν τὸ «κόλπο» καὶ ἐπωφελοῦνται γιὰ ἕνα ἀξιόλογο φιλοδώρημα.

Ὁ γέρος, ποὺ ἔφτιαξε ὁλόκληρη περιουσία, «μὲ τὸ κουμπάσο» καὶ μὲ «τὸ λεφτὸ σου, λεφτό μου», τὸ πρωΐ τῆς παραμονῆς μοιράζει δεκάρικα καὶ εἰκοσάδραχμα, κάπου κάπου δὲ καὶ πενηντάρια μὲ μιὰ ἄνευ προηγουμένου ἐγκαρδιότητα καὶ ἀνεμελιά... γιὰ σμέρτα!

Τοῦτο τὸ μυστήριο θέλησα νὰ τὸ λύσω, ἂν καὶ γνώριζα ὅτι σὲ κανένα ποτέ, οὔτε καὶ στὰ πιὸ «προσφιλῆ τοῦ πρόσωπα ὁ μπάρμπα Σωτήρης δὲν πρόσφερε τὸ παραμικρὸ στοιχεῖο (κάποιο μισόλογο ἢ ὑπονοούμενο) ποὺ θὰ φώτιζε τὴν περίπτωση. Μὲ δέχτηκε καλὰ καὶ μᾶλλον κολακεύτηκε ποὺ αὐτὴ ἡ ὑπόθεση ἔφθασε νὰ κεντρίση ἀκόμη καὶ τὸ δημοσιογραφικὸ ἐνδιαφέρον.

—Θὰ σοῦ ἐξηγήσω ὑπὸ δύο ὅρους, ἀγαπητέ. Πρῶτον δὲν θὰ κάμεις κουβέντα πουθενά.

—Δὲν πρόκειται νὰ τὸ κουβεντιάσω. Νὰ τὸ γράψω θέλω.

Γέλασε καὶ προχώρησε στὸν δεύτερο ὅρο.

—Θέλω ἀκόμη νὰ μοῦ πεῖς ἂν παιδὶ ποὺ ἤσουν μοίρασες ποτὲ σμέρτα παραμονὴ Χριστουγέννων.

—Καὶ βέβαια μπάρμπα Σωτήρη.

—Καὶ γιατὶ τὄκανες αὐτό;

—Μὰ γιατὶ ἄλλο; Τὸ ἔθιμο... Τὰ πρωΐ, σχεδὸν χαράματα τὰ ματσάκια μὲ τὰ σμέρτα καὶ τὸ θράδυ τὰ κάλαντα.

—Μόνο γι' αὐτό;

—Ἔ, γιὰ νὰ λέμε τὴ μαύρη ἀλήθεια, κατοχὴ ἦταν τότε, κάποιες νοικοκυράδες εἶχαν καὶ μᾶς ἔδιναν καὶ καμμιὰ φέτα μπομπότα ἢ φρυγίκι (ἀλεσμένη σταφίδα καὶ ψημένη στὸ φοῦρνο μὲ σουσάμι ἢ σῦκο). Θυμᾶμαι ἀκόμη ποὺ εἴχαμε στὸ σακκουλάκι καὶ ἕνα μπουκαλάκι γιὰ ὅσα σπίτια μποροῦσαν νὰ μᾶς φιλοδωρήσουν λίγες σταγόνες λάδι.

—Ἄκου λοιπόν... Ὅταν ἔλεγα κι' ἐγὼ τὰ κάλαντα ἐδῶ καὶ ἑξῆντα—ἑξῆντα πέντε χρόνια δὲν ἦταν Κατοχή. Δὲν πεινοῦσαν ὅλοι. Στὴ γειτονιά μου πεινοῦσε μόνο ἡ δική μου οἰκογένεια. Καὶ δὲν μπορεῖς νὰ φαντασεῖς πόσο πιὸ φοβερὴ εἶναι ἡ πεῖνα καὶ ἡ γύμνια ὅταν δὲν ἀποτελεῖ κοινὴ μοῖρα, ἀλλὰ δικό σου ...«προνόμιο». Λοιπὸν κάθε Χριστούγεννα, Πρωτοχρονιὰ καὶ Πρωτάγιαση ἡ μόνιμη ἐπαιτεία τῆς ὀρφάνειας πέντε παιδιῶν καὶ μιᾶς δύστυχης μάνας, ἀποκτοῦσε κάποια περιωπὴ μὲ τὴ γραφικότητα τοῦ ἐθίμου. Ἐγὼ κι' ὁ μεγαλύτερος ἀδερφός μου δίναμε στὴ δυστυχία μας ἕνα τρίγωνο γιὰ νὰ εὐχηθεῖ εὐτυχία καὶ προκοπὴ. Κάποια παραμονὴ Χριστουγέννων φορτωμένος μὲ τὰ σμέρτα ποὺ εἶχα κό-

★ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛΙΔΑ

Τὸ ἀσθενοφόρο τῆς ΔΥΤΕΛΛΑΣ

ΤΟ ἐπιβλητικὸ ἐφετεινὸ δῶρο τοῦ κ. Πάνου Γεωργαντᾶ, πρὸς τὸν τοπικὸ Ἐρυθρὸ Σταυρὸ καὶ μέσω αὐτοῦ πρὸς τὴν πόλη συγκινεῖ βαθύτατα σὰν ἐξαιρετικὴ χειρονομία ἑνὸς ἀληθινὰ ἐξαιρέτου ἀνθρώπου ποὺ ὁ πλούσιος ἐσωτερικός του κόσμος γνωρίζει νὰ ἐκφράζεται καὶ μὲ ἀσυνήθιστη γενναιοδωρία καὶ μὲ πνεῦμα σωστῆς ἐπιλογῆς μεταξὺ τῶν ἀναγκῶν.

Τὸ ἀσθενοφόρο ποὺ προσφέρει ἡ «Δυτ—Ἑλλάς» καὶ ποὺ συνιστᾶ μιὰ εὐγενικὴ χορηγία ἔξω ἀπὸ κάθε συμβατικότητα καὶ στὰ πλαίσια τῆς πάντοτε πλουσίας συναντιλήψεως τοῦ διευθυντοῦ της πρὸς τὸν ἄνθρώπινο πόνο, τὸ ἀσθενοφόρο ποὺ καλύπτει μιὰ κρίσιμη ἀνάγκη τῆς περιοχῆς, ἂς εἶναι παντοτινὴ ὑπόμνηση καὶ παράδειγμα γιὰ ὅσους ἔχουν τὴ δυνατότητα παρομοίων δώρων τὰ ὁποῖα καὶ εὐάρεστα στὸ θεὸ εἶναι, ἀλλὰ πρὸ παντὸς σωτήρια γιὰ τοὺς ἀνθρώπους.

Ἡ λογοτεχνία τῶν Χριστουγέννων

Η «ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ λογοτεχνία» στὸν τόπο μας, γεννήθηκε στὰ τέλη τοῦ περασμένου αἰῶνα καὶ ἤκμασε στὶς ἀρχὲς τοῦ εἰκοστοῦ.

Αὐτὸς ποὺ τὴν ἐγκαινίασε, τὴ στήριξε καὶ τῆς ἔδωσε τὴν προσωπική του σφραγίδα ἦταν ὁ Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης.

Πραγματικά, τὸ πρῶτο Χριστουγεννιάτικο διήγημα ποὺ δημοσιεύτηκε σὲ ἀθηναϊκὸ ἔντυπο, ἦταν «Τὸ Χριστόψωμο». Εἶχε ὑποτίτλο «διήγημα πρωτοτύπου» τὴν ὑπογραφὴ Α.Π. καὶ δημοσιεύτηκε στὴν «Ἐφημερίδα» τῆς 26ης Δεκεμβρίου 1857. Ἔκανε αἴσθηση στὸ ἀναγνωστικὸ κοινὸ συζητήθηκε στοὺς λογοτεχνικοὺς κύκλους καὶ τὴν ἑπομένη χρονιὰ στὶς 25 Δεκεμβρίου 1888, δημοσιεύτηκε πάλι στὴν «Ἐφημερίδα» ἡ «Ὑπηρέτρα» μὲ ὑποτίτλο «διήγημα ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Χριστουγέννων», καὶ τὴν ὑπογραφὴ φαρδιὰ — πλατιὰ: Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης.

Παγανισμὸς καὶ εὐλάβεια

ΣΕ κάποιο ἑορταστικὸ διήγημά του ὁ Παπαδιαμάντης αἰσθάνθηκε τὴν ἀνάγκη νὰ δικαιολογηθεῖ διότι «ἐνῶ καθ' ὅλον τὸν χρόνον σιωπᾷ, παρουσιάζεται δὶς τοῦ ἔτους, Χριστούγεννα καὶ Πάσχα κατ' ἀποκοπὴν δημοσιογράφος...». Καὶ λέει: «Τὸ νὰ σχολιάζει τις κατὰ τὰς ἑορτὰς ἀπὸ τῆς Τύρβης τοῦ κόσμου ὡς καὶ ἀπὸ τῆς ἀναγνώσεως ἄρθρων πολιτικῶν καὶ νὰ αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην ἀβροτέρας καὶ τερπνοτέρας ἀναγνώσεως εἶναι ξενισμός;

Καὶ ἀφοῦ ἀπαντᾶ στοὺς κριτικοὺς τῆς ἐποχῆς ποὺ θωρροῦσαν εὐτελὲς καὶ ταπεινὸ νὰ γράφει διηγήματα γιὰ χωρικοὺς ἱερεῖς ποὺ λειτουργοῦσαν σὲ ξωκκλήσια «χάριν μικρᾶς κοινότητος ἀγροτῶν ἢ βοσκῶν, τονίζει: «Εἰς τὸ διηγηματία ὅσα δημοσιεύω κατὰ καιρούς, ἐμπνέομαι ἀληθῶς ἀπὸ τὰς ἀναμνήσεις μου καὶ τὰ αἰσθήματα, μου τὰ ὁποῖα θέλουσι καὶ συγκινοῦσιν ἐμὲ αὐτόν — ἴσως καὶ ὀλίγους ἐκλεκτοὺς φιλαναγνώστας... Τὸ ἐπ' ἐμοί, ἐνόσω ζῶ καὶ ἀναπνέω καὶ σωφρονῶ, δὲν θὰ παύσω πάντοτε, ἰδίως δὲ κατὰ τὰς πανεκλάμπρους ταύτας ἡμέρας, νὰ ὑμνῶ μετὰ λατρείας τὸν Χριστόν μου, νὰ περιγράφω μετ' ἔρωτος τὴν φύσιν, καὶ νὰ ζωγραφῶ μετὰ στοργῆς τὰ γνήσια ἑλληνικὰ ἔθη. Ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου, Ἱερουσαλὴμ, ἐπιλησθείη ἡ δεξιά μου, κολληθείη ἡ γλῶσσα μου τῷ λάρυγγί μου, ἐὰν οὐ μὴ σου μνησθῶ.

Ἀποχωρεῖ ὁ κ. Κ. Χριστόπουλος

ΕΝΑ δεῖπνο (στοῦ «Διάκου») ἀλλοιώτικο ἀπὸ τ' ἄλλα. Ἀλλοιώτικο κυρίως γιὰ τὸ τιμώμενο πρόσωπο, δηλαδὴ τὸν ἀποχωροῦντα τῆς ὑπηρεσίας περιφερειακὸ διοικητὴ τοῦ ΟΤΕ κ. Κώστα Χριστόπουλο. Γιατὶ μόνο ὁ ἴδιος, ὅπως βέβαια καὶ κάθε ἄλλος ποὺ ἀποχαιρετᾶ στὰ πρόσωπα ἀγαπητῶν συνεργατῶν μιὰ 35ετῆ θητεία μόχθου, εὐθύνης καὶ ὁραματισμῶν, μπορεῖ νὰ νοιώθει τέτοια συγκίνηση, ἀλλὰ καὶ ἱκανοποίηση.

Ὁ κ. Χριστόπουλος ποὺ πέρασε ὅλες τὶς βαθμίδες τῆς ἱεραρχίας μὲ ζηλευτὴ προσήλωση στὸ καθῆκον, ἀλλὰ καὶ μὲ εὐρύτητα προσανατολισμῶν καὶ ἀντιλήψεων, ἔκλεισε αὐτὸ τὸ σημαντικὸ κεφάλαιο τῆς ζωῆς του ὡς περιφερειακὸς στὴν Πάτρα, ποὺ εἶναι ἄλλωστε καὶ ἡ πόλη τῆς νειότης του (κατάγεται ἀπὸ τὴ Βρόσθαινα), ἀφήνοντας τὶς καλλίτερες ἐντυπώσεις καὶ στὸ χῶρο τῶν ἁρμοδιοτήτων του καὶ στὴν Πατραϊκὴ κοινωνία.

Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι ὁ κ. Χριστόπουλος ἄρχισε τὴν καρριέρα του σὰν ὑπάλληλος τῶν Τ.Τ.Τ. στὰ Γιάννινα τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1941 δίδοντας τὸν ὅρκο σὲ ὥρα βομβαρδισμοῦ. Ὁ δὲ διορισμός του ἦταν γιὰ τὴν ἀπελευθερωμένη τότε Κορυτσά.

Ἀλλὰ ποῦ νὰ βρεῖ κανεὶς ἄκρη μὲ τὶς μνῆμες ποὺ εἶναι οἱ πιὸ εὐπρόσδεκτοι καὶ ἐράσμιοι συνδαιτημόνες σὲ ἕνα τσιμπούσι ἀποχαιρετισμοῦ.

«Η ΗΜΕΡΑ»

ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

Οἱ κ.κ. Κων. Ρέντης καὶ Βὰν Φλὴτ θὰ ἑορτάσουν εἰς Πελοπόννησον

ΑΙ ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΑΙ κινήσεις τοῦ Στρατοῦ εἰς τοὺς νομοὺς Ἀχαΐας καὶ Ἠλείας συνεχίζονται μὲ ἐπιτυχίαν καὶ συμφώνως πρὸς τὸ σχέδιον τῆς στρατιωτικῆς ἡγεσίας. Στρατιωτικὰ τμήματα τῆς 9ης Μεραρχίας ἔφθασαν ἤδη καὶ δροῦν ἐξερευνητικῶς εἰς τὴν χιονοσκεπῆ ἐπαρχίαν Καλαβρύτων παρὰ τὴν σφοδρὰν κακοκαιρίαν. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Χωροφυλακὴ ἐπαν δρώνει τοὺς σταθμοὺς τῶν περιοχῶν εἰς τοὺς ὁποίους συντελεῖται ἡ ἐκκαθάριση. Ὡς ἐγνώσθη ὁ ὑπουργὸς Στρατιωτικῶν κ. Κων. Ρέντης καὶ ὁ στρατηγὸς Βὰν Φλὴτ ἔρχονται νὰ κάμουν Χριστούγεννα μὲ τὸν στρατὸν τῆς Πελοποννήσου.

Ἑορτινοὶ στίχοι

ΤΟΥ λυτρωμοῦ μας ἔφθασε (ἡ ὥρα
ὁλόχαρο τὸ Θεῖο Βρέφος
τὰ γαλανὰ ματάκια του ξα- (νοίγει
σὲ ταπεινὸ παχνὶ ἀλόγων.
Μ' ἕνα γλυκὸ χαμόγελο στὰ (χείλη
βροντάει σωστικὸ τὸ κήρυ- (γμά του
ἀγάπη σ' ὅλους καὶ εἰρήνη.

ΤΙΜ. ΒΟΪΛΑΣ

Ὁ κ. Καραμανλῆς

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Κων. Τσαλδάρης συνειργάσθη μετὰ τῶν ὑπουργῶν κ. Καραμανλῆ, Χέλμη καὶ Κορόζου διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν συμμοριοπλήκτων.

Ὀλιγόστιχα

ΑΠΟ χθὲς τὸ πρωΐ ἀρκετὰ κρεοπωλεῖα καὶ καταστήματα πουλερικῶν ἤρχισαν νὰ πωλοῦν σφαγμένες γαλοπούλες. Οἱ κατασταματάρχαι ὅμως δὲν ἔχουν λόγους νὰ εἶναι εὐχαριστημένοι μὲ τὴν προθυμίαν τῶν καταναλωτῶν.

Τὰ ἔλαιον δεσμεύεται

ΑΘΗΝΑΙ. Κατόπιν τῆς συνεχιζομένης ἀνατιμήσεως τοῦ ἐλαίου τὸ ὁποῖον πωλεῖται ἤδη πρὸς εἴκοσι χιλιάδες δραχμὰς κατ' ὀκᾶν, τὸ ὑπουργεῖον Ἐφοδιασμοῦ ἀποφάσισε τὴν δέσμευσιν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἐξαγωγῆς.

Ρῶσοι τεχνικοὶ γιὰ πετρέλαια στὴν Ἄγκυρα

ΑΓΚΥΡΑ. (ΑΠΕ). Ὁμάδα Σοβιετικῶν τεχνικῶν ἔφθασε στὴν Ἄγκυρα, γιὰ νὰ συνεργασθεῖ μὲ τὴν Τουρκικὴ ἑταιρεία πετρελαίων στὴν ἀναζήτηση κοιτασμάτων πετρελαίου καὶ ἀποθεμάτων φυσικοῦ ἀερίου στὴν Τουρκία. Ἡ ἀποστολὴ τῶν Σοβιετικῶν τεχνικῶν ἀποφασίστηκε τὸν περασμένο Ὀκτώβριο, ἀπὸ τὴ μικτὴ Τουρκοσοβιετικὴ ἐπιτροπή, σύμφωνα μὲ τὸ πρωτόκολλο ποὺ ὑπογράφτηκε τὸν Ἰούνιο τοῦ 1978 μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐργασιῶν τους, ποὺ θὰ κρατήσουν ἕνα μῆνα, οἱ Σοβιετικοὶ τεχνικοὶ—τρεῖς γεωλόγοι καὶ ἕνας γεωφυσικὸς— θὰ συντάξουν ἔκθεση.

ΔΩΡΑ
ΔΩΡΑ
ΔΩΡΑ
ΔΩΡΑ
Γιὰ τὸν ἑαυτόν σας
Γιὰ τὴν γυναῖκα σας
Γιὰ τὰ παιδιά σας
Γιὰ τὴν οἰκογένειά σας
ΔΩΡΑ
Γιὰ τὶς γιορτὲς
Γιὰ γενέθλια
Γιὰ κάθε ἐπέτειο
Θὰ βρῆτε σὲ πλούσια συλλογὴ καὶ σὲ τιμὲς πάντα φθηνότερες στὴν ΝΕΑ ΠΤΕΡΥΓΑ
ποὺ δημιούργησαν γιὰ Σᾶς
ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
Χ. & Ι. ΚΑΓΙΑΦΑΣ
ΕΡΜΟΥ 14 ΠΑΤΡΑΙ

RENAULT marine COUACH
RENAULT-COUACH
ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΜΗΧΑΝΕΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ
5 ἕως 600 ἵππων
Γιὰ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ καὶ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΕΣ
ΟΙ ΓΑΛΛΙΚΕΣ ΜΗΧΑΝΕΣ ΠΟΥ ΚΑΤΕΚΤΗΣΑΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ!
ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΛΙΣΣΑΙΟΣ Α.Ε.
ΤΣΙΜΙΣΚΗ 129 — ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
☎ 272888-225778 ΤΕΛΕΞ 41616

ΜΑΤΟΓΥΑΛΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

Ἐπίκαιρο εὐθυμογράφημα τοῦ ΣΤΑΜ ΣΤΑΜ

Κοντοζύγωναν τὰ Χριστούγεννα. Μιὰ εἴδηση εἶχε ἀναστατώσει ὁλόκληρο τὸ χωριό:

—Οἱ κύριους δήμαρχους, ἀνα χουρεῖ διὰ τὰς Ἀθήνας! ἔλεγαν ὅλοι.

Καὶ ἀναρωτιόντουσαν:

—Τὶ πάει νὰ κάμη στὴν Ἀθήνα οἱ κύρ' δήμαρχους; Χειμῶ να καιρό; Χριστούγεννα;

Τὶ κάνει ἕνας δήμαρχος ὀρειν-

«Δὲν ἦταν δὰ κομμὰ ἀνάγκη νὰ τὸ μάθη τὸ χωριό..»

νοῦ χωριοῦ στὴν Ἀθήνα; Χαζεύει στοὺς δρόμους ἢ πηγαίνει στὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ ποῦνε στὸ χωριό:

«Σπουδαίους οἱ δήμαρχους! Πῆγε κὶ στὴν Ἀθήνα! Μμμμ!».

Νταραβέρια τὸ χωριὸ δὲν εἶχε — δόξα ὁ Θεός! — μὲ τὴν πρωτεύουσα. Ἤ καὶ ἂν εἶχε, ἦταν ὅλοι ἁρμοδιώτεροι γι' αὐτά. Ἔδωσε τὸ Σύνταγμα καὶ ὁ Θεὸς βουλευτὲς καὶ δικηγόρους ποὺ τὰ κανονίζουν, ἀντὶ ὡρισμένης ἀμοιβῆς... Ὑποθέσεις, λοιπόν, δὲν εἶχε τὸ χωριό. Ὅσο γιὰ τοὺς ἐλώδεις πυρετοὺς — αὐτοὺς τοὺς γεννάει ὁ τόπος... Κανένας δὲν μποροῦσε νὰ τοὺς ἐξαλείψη... Καμμιὰ κυβέρνηση, κανένας βουλευτής, κανένας «ἀρμόδιος».

Κι' ὅμως, ὁ κ. δήμαρχος εἶχε, πραγματικά, σπουδαία δουλειὰ στὴν Ἀθήνα;

Ἤθελε νὰ ἀγοράση ἕνα ζευγάρι ματογυάλια!

Τὶ δήμαρχος θὰ ἦτανε, χωρὶς νὰ ἔχη «ματογυάλια»;

Ὅλοι τοῦ χωριοῦ, οἱ πρῶτοι καὶ ἐξέχοντες ὁ παπᾶς, ὁ δάσκαλος, ὁ δικολάβος ἔχουν καὶ φοροῦν. Πῶς λάμπουν καὶ γυαλίζουν στὸ πρόσωπο τοῦ δικολάβου καὶ πῶς ἀσράφτουν καὶ ἀκτινοβολοῦν στὴν ἐκκλησία, ὅταν κάνει τὸν ψάλτη καὶ ψαλμῳδεῖ:

Τὶς μὴ μακαρίσει με..

Ἤ ὅταν λέη τό:

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτὸς οὐρανός τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια, ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα κτῆσις Κυρίου!...

Καὶ κουνάει γλυκαινόμενος καὶ ἀναρπαζόμενος ἀπὸ τὴ μελωδία τὸ κεφάλι. Νομίζει κανεὶς ὅτι οἱ χαρμόσυνες ἀναλαμπὲς τῆς ἐκκλησίας βγαίνουν ἀπὸ τὰ στίλβοντα γυαλιὰ του καὶ ὅτι ἀπὸ τὶς ἀστραπὲς αὐτῶν καὶ τὰ ἀντιφεγγίσματα ἀνάβουν τὰ κεριὰ καὶ λάμπουνε ἐν χαρμονῇ ὅλα ἐκεῖ μέσα.

Καὶ μήπως εἶναι μονάχα αὐτό;

Καὶ ποιὸς «καλὸς» «μεγάλος» καὶ «ἐπίσημος» πέρασε ἀπὸ τὸ χωριὸ καὶ δὲν φοροῦσε ματογυάλια! Ὁ ἐπιθεωρητής, ὁ δικαστὴς — ἐκεῖνος δὰ ἦτανε ποὺ ἦταν: Τὰ φοροῦσε καὶ στὸν ὕπνο του! Ὁ εἰσπράκτορας, πάλι καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν ραπτομηχανῶν φόραγαν γυαλιὰ μὲ ταρ ταρούγα.

—Καὶ νὰ μὴν ἔχη ὁ κύρ δήμαρχος γυαλιά!... Τότε, τὶ στὴν ὀργὴ δήμαρχος ἦταν;

Γι' αὐτὸ κι' ἐκεῖνος ἀποφάσισε ἕνα ταξίδι στὴν Ἀθήνα. Δὲν ἦταν, δά, ἀνάγκη νὰ μάθη καὶ τὸ χωριὸ ὅλα τὰ αἴτια καὶ τὰ «αἰτιατά».

Εἶχε, βλέπετε, τὸ φιλότιμο τῆς θέσεως καὶ τῆς ἀποστολῆς του ὁ κ. Δήμαρχος. Δήμαρχος θὰ πῆ «παράστασις» καὶ «παρά-

—Τίποτις!... Τίποτις...!... φώναζε ὁ δήμαρχος σὲ κάθε δοκιμή

στασις» δὲν ἐννοεῖται δίχως ματογυάλια! Ἀλλοιῶς, σὲ τὶ θὰ ξεχώριζε ἀπὸ τὸν κλητῆρα του; Στὸ μουστάκι; Ἐκεῖνος εἶχε μεγαλύτερο!

Μήπως εἶχε καὶ κανένα ἄλλο προσὸν νὰ δείξη — ποὺ νὰ πάρη ἡ ὀργή; Νάταν τουλάχιστον, τρία μέτρα ψηλός, νὰ ξεχωρίζη ἀπὸ τοὺς ἄλλους! Νὰ τὸν βλέπουν καὶ νὰ λένε:

—Μωρὲ μπράβο δήμαρχος! Χαλάλι του!».

Μὰ αὐτός, κοντὰ στὰ ἄλλα, ἦταν καὶ κοντός. Κοντὸς καὶ λιανοκακομοίρης.

Τότε, θὰ πῆτε πῶς ἔγινε δήμαρχος; Ἄ, αὐτὴ εἶναι ἄλλη κουβέντα:

Ὁ κα πετὰν Κοψίδας τὸν ὑπέδειξε γιὰ «ἀπωτέρους λόγους, καὶ σκοπούς». Αὐτός, νὰ ποῦμε τὴν ἀλήθεια, στὴν ἀρχὴ δὲν ἤθελε. Μιὰ ὅμως ποὺ ἔγινε δήμαρχος, ἔπρεπε νὰ φορέση «μυτογυάλια»...

⁂

Στὴν Ἀθήνα, ὅπου ἔβλεπε στὶς βιτρίνες γυαλιά, μὰ φαρμακεῖο ἤτανε, μὰ γυαλοπωλεῖο ἢ πωλητὰ φωτογραφικῶν εἰδῶν, ἔμπαινε μέσα σινόμενος καὶ κυ-

Ὁ καταστηματάρχης ἔφερε ἕνα σωρὸ ματογυάλια.

ματίζοντας τὴ φουστανέλλα του. Καὶ ζητοῦσε γυαλιά.

Ἐπὶ τέλους, κάποιος τοῦδειξε ἕνα «ὀπτικὸν κατάστημα».

—Κουμπάρε! εἶπε, μπαίνοντας στὸν καταστηματάρχη. Θέλω ἕνα ζευγάρι ματογυάλια ἀπὸ τὰ καλά, γιὰ νὰ μπορῶ καὶ νὰ διαβάζω.

Ὁ καταστηματάρχης τοῦ ἔφερε μερικὰ νὰ δοκιμάση.

Ὁ δήμαρχος τὰ ἔβαλε στὴ μύτη του.

—Πῶς σοῦ φαίνονται αὐτά; ρώτησε ὁ καταστηματάρχης.

—Θαμπώνουνε τὰ μάτια μου.. Τότε τοῦ ἔδωσε ἕνα ἄλλο ζευγάρι.

—Αὐτά; ρώτησε.

—Δὲ γλέπω μπίτ! ἀπάντησε ὁ δήμαρχος.

Ὁ καταστηματάρχης τοῦ ἔφερε, τέλος κρυστάλλινα γυαλιά. Τὰ στερέωσε μόνος στὰ μάτια του. Καὶ δίνοντάς του ἕνα βιβλίο, τοῦ εἶπε:

—Γιὰ κυττάξτε Διαβάζετε καθαρά;

—Μπίτ!... ἀπάντησε ὁ δήμαρχος, σκύβοντας καὶ προσπαθώντας νὰ διαβάση στὸ βιβλίο.

Ὁ καταστηματάρχης ἄνοιξε τότε τὸ συρτάρι καὶ τοῦ ἔφερε ἄλλα εἴδη γυαλιῶν.

—Τίποτις!... Τίποτις!... ἀπαντοῦσε ὁ δήμαρχος, σκύβοντας πάνω ἀπὸ τὸ βιβλίο.

Ὁ καταστηματάρχης τοῦ ἔφερε ὅλα τὰ νούμερα, διπλά, τριπλά, κρυστάλλινα, μὰ ὁ δήμαρχος ἦταν ἀδύνατο νὰ διαβάση.

—Δὲν ἀξίζουν τὰ γυαλιὰ σου, μωρὲ κουμπάρε! φώναξε, τέλος, ἀπελπισμένος. Θὰ εἶναι ψεύτικα! Εὐρωπαϊκὰ δὲν ἔχεις;

—Εὐρωπαϊκὰ εἶν' ὅλα, κύριε! ἀπάντησε ὁ καταστηματάρχης. Νὰ, κυττάξτε τὶς μάρκες τους!

★ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛΙΔΑ

ΛΑΜΔΑ ΑΛΦΑ
Καλές γιορτές καλή χρονιά ὑγεία καὶ χαρὰ ἀπὸ τὴν MISKO
ΜΙΣΚΟ ΜΑΚΑΡΟΝΙΑ ΚΟΡΥΦΑΙΑΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

Γκρέκα
Ἀκριβὰ Δῶρα... ἀλλὰ μὲ ἀκρίβεια Ἤχου...
Πικ-Απ AMSTRAD TP-12D Ἐνισχυτὴς » Mark-2000 80 Watt 2 ἠχεῖα » 2500 Acoust Ἀγγλίας Δρ. 25.350
Πικ-Απ B&O 1102 Ραδιοενισχυτὴς B&O 1100 75 Watt 2 ἠχεῖα B&O S-35 Δανίας Δρ. 63.500
Πικ-Απ Sanyo TP-636 Ἐνισχυτὴς Sanyo DCA 250, 90 Watt Κασετόφωνο Sanyo DC-4550 Ἀκουστικὰ Sanyo Ἠχεῖα ORTHOFON Ἔπιπλο Ξύλινο Ὅλα Ἰαπωνίας Δρ. 45.000
Πικ-Απ BSR Ραδιοενισχυτὴς Fidelity 70 Watt Κασετόφωνο Fidelity 2 ἠχεῖα Fidelity Ἀγγλίας Δρ. 39.000
Πικ-Απ B&O 1102 Ραδιοενισχυτὴς B&O 1900 100 Watt 2 Ἠχεῖα B&O S-45 Δανίας Δρ. 86.600
Studio Electra
Τὸ ΠΡΩΤΟ STUDIO Hi-Fi στὴν Πάτρα Ἑρμοῦ 22
ΒΑΣ. ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Ε.Π.Ε.